

Republika Hrvatska
Općinski sud u Karlovcu
Trg hrvatskih branitelja 1
47000 Karlovac

Poslovni broj Pr-174/2025-7

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Općinski sud u Karlovcu, po sucu Mariji Mesić, u pravnoj stvari tužitelja ŽELJKO ĆUTIĆ, Frankopanska 80, Duga Resa, OIB: 83483572089, protiv tuženika SECURITAS HRVATSKA d.o.o., Oreškovićeve ulica 6n/2, OIB: 33679708526, zastupan po OD WAHL & partneri d.o.o., Zagreb, radi isplate otpremnine, nakon održana glavne i javne rasprave dovršene 3. rujna 2026., u nazočnosti tužitelja i punomoćnika tuženika, po objavi 1. listopada 2026.,

p r e s u d i o j e

I. Odbija se tužbeni zahtjev koji glasi:

"Nalaže se tuženiku da tužitelju isplati otpremninu u iznosu od 1.500,00 eur zajedno sa zakonskom zateznom kamatom od dana dospjeća do isplate. Nalaže se tuženiku da tužitelju nadoknadi troškove postupka u roku od 15 dana pod prijetnjom ovrhe."

II. Nalaže se tužitelju ŽELJKU ĆUTIĆ, Frankopanska 80, Duga Resa, OIB: 83483572089, da tuženiku SECURITAS HRVATSKA d.o.o., Oreškovićeve ulica 6n/2, OIB: 33679708526, naknadi parnični trošak u iznosu od 500,00 EUR, u roku od 15 dana.

Obrazloženje

1. Tužitelj u tužbi navodi da je bio zaposlenik tuženika s kojim je bio u radnom odnosu posljednjih pet godina, a ukupno ima 41 godinu radnog staža, da je zbog zdravstvenih razloga i ne položenog liječničkog pregleda tužitelj bio primoran otići u mirovinu, da je nakon prestanka radnog odnosa zatražio isplatu otpremnine sukladno Zakonu o radu budući je prestanak radnog odnosa uvjetovan zdravstvenim razlozima, a ne njegovom voljom, da je međutim tuženik odbio isplatiti mu otpremninu navodeći da tužitelj nema pravo na istu iako je Zakonom o radu propisano da radnik ima pravo na otpremninu u slučaju prestanka radnog odnosa zbog nesposobnosti za rad ako je radio kod poslodavca najmanje dvije godine. Citira odredbu čl. 126. st. 1. Zakona o radu prema kojem radnik ima pravo na otpremninu ako poslodavac otkazuje ugovor o radu nakon najmanje dvije godine neprekidnog rada, osim u slučaju uvjetovanog ponašanjem radnika, au konkretnom slučaju radni odnos je prestao zbog

nesposobnosti za rad što je objektivna okolnost koja nije uvjetovana ponašanjem radnika, a u takvom slučaju sukladno Zakonu o radu i ustaljenoj sudskoj praksi radnik ima pravo na otpremninu u visini od najmanje dvije prosječne neto plaće koju je ostvario kod poslodavca što u konkretnom slučaju iznosi 1.500,00 eura.

2. U odgovoru na tužbu tuženik navodi da je nesporna je činjenica da je tužitelj bio u radnom odnosu kod tuženika, međutim, sporan je zahtjev tužitelja za isplatom otpremnine u iznosu od 1.500,00 EUR zbog prestanka radnog odnosa, da samim time što je tužitelj kod tuženika bio u radnom odnosu dužem od 2 (dvije) godine te je došlo do prestanka radnog odnosa, ne znači da tužitelju automatski pripada pravo na otpremninu s obzirom da za to moraju biti zadovoljene i druge pretpostavke (vrsta otkaza, odricanje i sl.). Navodi, nadalje da kao temelj svojeg prava na otpremninu, tužitelj navodi da ZoR predviđa pravo radnika na isplatu otpremnine ako je radni odnos prestao zbog nesposobnosti radnika za rad i ako je radnik radio kod poslodavca najmanje 2 (dvije) godine, da je tetačan je navod tužitelja da mu je radni odnos kod tuženika prestao zbog njegove nesposobnosti za rad, da je u cijelosti je neosnovan tužiteljev zahtjev za isplatu otpremnine s obzirom da njegov radni odnos kod tuženika nije prestao otkazom ugovora o radu, nego sporazumom i to na temelju Sporazuma o prestanku ugovora o radu sklopljenog dana 29.5.2025. a koji je sklopljen nakon što je tužitelj tuženiku prethodno podnio Zahtjev za sporazumni raskid ugovora o radu. U predmetnom Zahtjevu tužitelj kao razlog prestanka radnog odnosa navodi razlog "ostalo", što pobija njegove navode da je radni odnos prestao zbog nesposobnosti za rad. Člankom 126. stavkom 1. ZoR-a propisano je da je otpremnina novčani iznos koji kao sredstvo osiguravanja prihoda i ublažavanja štetnih posljedica otkaza ugovora o radu poslodavac isplaćuje radniku kojem ugovor o radu otkazuje nakon dvije godine neprekidnoga rada. S obzirom da u tužiteljevom slučaju nije došlo do otkazivanja ugovora o radu od strane tuženika, nego je radni odnos okončan Sporazumom sklopljenim na zahtjev tužitelja, u konkretnom slučaju ne postoji zakonska osnova za isplatu otpremnine. Navodi da osim toga, sporazum o prestanku ugovora o radu predstavlja dvostrani pravni posao u kojem su obje strane slobodno izrazile svoju volju. U konkretnom slučaju, tužitelj u točki III. Sporazuma izjavljuje i potvrđuje da osim pripadajuće plaće, nema daljnjih potraživanja s bilo kojeg osnova prema poslodavcu, ovdje tuženiku, što ujedno uključuje i pravo na isplatu otpremnine. Dakle, sklapanjem Sporazuma tužitelj se odrekao bilo kakvih daljnjih potraživanja. Protivi se tužbi i tužbenom zahtjevu.

3. U dokaznom postupku, a radi utvrđenja činjeničnog stanja sud je izvršio uvid u cjelokupnu dokumentaciju u spisu, te je proveden dokaz saslušanjem saslušanjem tužitelja.

4. Ocjenjujući izvedene dokaze sud je donio presudu kao u izreci.

5. Predmet spora je zahtjev tužitelja prema tuženika za isplatu otpremnine.

6. U postupku je utvrđeno i nije sporno:

-da je tužitelj kod tuženika bio zaposlen kao zaštitar i to u periodu od 2. 6. 2020. do 31. 5. 2025. (potvrda HZMO od 11. 7. 2025. - str. 8 spisa), time da je najprije imao zasnovan radni odnos na određeno vrijeme od 2. 6. 2020. do 31. 12. 2022. (a proizlazi i iz priležećih ugovora o radu na određeno vrijeme na str. 20 do 33 spisa), a zatim radni

odnos na neodređeno vrijeme počevši od 1. 1. 2023. - ugovor o radu na neodređeno vrijeme zaključen 22. 12. 2022. (str. 34 i 36 spisa).

-da je dana 27. svibnja 2025. po službenoj dužnosti donijeto rješenje MUP-a Odjela inspekcije (str. 3 i 4 spisa), kojim se ovdje tužitelju zabranjuje obavljanje poslova privatne zaštite-zaštitara, te je isti u roku od 8 dana od dana prestanka ispunjavanja propisanih uvjeta odnosno po izvršnosti rješenja dužan vratiti zaštitarsku iskaznicu,

-da iz obrazloženja ovog rješenja od 27. svibnja 2025. proizlazi da je tužitelj 3. 12. 2008. PU Karlovačkoj podnio zahtjev za izdavanje dopuštenja za obavljanje poslova tjelesne zaštite – zaštitara i da mu je izdano rješenje od 8. 4. 2009. kojim se dopušta obavljanje poslova privatne zaštite – zaštitara, da se prema čl. 20. Zakona o privatnoj zaštiti dopuštenje za obavljanje poslova zaštitara može izdati osobi koja uz uvjete iz čl. 18. istog zakona ispunjava još i druge uvjete, pa tako između ostalog i da ima posebnu zdravstvenu sposobnost što se dokazuje potvrdom ovlaštene zdravstvene ustanove, a da je čl. 26. st. 1. istog zakona propisano da su osobe koje obavljaju poslove privatne zaštite dužne obavljati redovne zdravstvene preglede i to čuvari svakih pet godina, a zaštitari svake tri godine od dana prethodnog zdravstvenog pregleda, te da je u provedenom postupku utvrđeno da je dostavljeno Uvjerenje od 28. travnja 2025. izdano od strane specijalističke ordinacije medicine rada i sporta Nada Strikić iz Karlovca, kojim se potvrđuje da je tužitelj zdravstveno nesposoban za poslove zaštitara privatne zaštite, iz čega proizlazi da tužitelj ne ispunjava uvjete propisane čl. 20. st. 1. t. 2. Zakona o privatnoj zaštiti,

-nije sporno da je tužitelj dana 29. 5. 2025. tuženiku uputio Zahtjev za sporazumni raskid ugovora o radu s danom 31. 5. 2025., a kao razlog odlaska je navedeno "ostalo" (str. 36 spisa),

-te nije sporno da su tužitelj i tuženik dana 29. 5. 2025. sklopili Sporazum o prestanku ugovora o radu kojim su odredili da radni odnos tužitelju sporazumno prestaje s danom 31. 5. 2025., da potpisom sporazuma tužitelj izjavljuje i potvrđuje da osim pripadajuće mu plaće nema nikakvih daljnjih potraživanja s bilo kakvog osnova prema tuženiku tj. poslodavcu (str. 37 do 38 spisa), te nije sporno da je ovaj zahtjev za sporazumni raskid ugovora o radu, kao i sporazum o prestanku ugovora o radu tužitelj potpisao.

7. Tužitelj u svom iskazu navodi da mu je rješenjem iz 2025. zabranjen posao zaštitara iz zdravstvenih razloga, da je nakon toga zatražio sporazumni raskid ugovora o radu jer je morao, jer nije imao od čega živjeti, a imao je uvjete za mirovinu i da je stoga to morao potpisati da bi ostvario pravo na mirovinu i potpisao je sporazumni raskid ugovora o radu, a kad se radi o otpremnini da je tri puta direktora tuženika pitao za otpremninu i on mu je odgovarao svaki puta da ništa od toga, a da ga je za otpremninu dva puta pitao prije sporazumnog raskida i jedan puta nakon toga.

8. Iz obračuna plaće za svibanj 2025. proizlazi da je tužiteljeva neto plaća u svibnju 2025. bila 730,73 eur.

9. Odredbom čl. 126. Zakona o radu (NN 93/14, 127/17, 98/19, 151/22, 46/23, 64/23) propisano je:

(1) Otpremnina je, u smislu ovoga Zakona, novčani iznos koji kao sredstvo osiguravanja prihoda i ublažavanja štetnih posljedica otkaza ugovora o radu poslodavac isplaćuje radniku kojem ugovor o radu otkazuje nakon dvije godine neprekidnoga rada.

(2) Iznimno od stavka 1. ovoga članka, otpremninu ne ostvaruje radnik kojem se ugovor o radu otkazuje zbog razloga uvjetovanih ponašanjem te radnik koji u trenutku otkazivanja ugovora o radu ima najmanje navršenih 65 godina života i 15 godina mirovinskog staža.

(3) Iznos otpremnine određuje se s obzirom na dužinu prethodnog neprekidnog trajanja radnog odnosa s tim poslodavcem, a ne smije se ugovoriti, odnosno odrediti u iznosu manjem od jedne trećine prosječne mjesečne plaće koju je radnik ostvario u tri mjeseca prije prestanka ugovora o radu, za svaku navršenu godinu rada kod toga poslodavca.

(4) Ako zakonom, kolektivnim ugovorom, pravilnikom o radu ili ugovorom o radu nije određeno drukčije, ukupan iznos otpremnine iz stavka 3. ovoga članka ne može biti veći od šest prosječnih mjesečnih plaća koje je radnik ostvario u tri mjeseca prije prestanka ugovora o radu.

10. Dakle, prema Zakonu o radu obveza poslodavca na isplatu otpremnine radniku postoji kada poslodavac otkazuje raniku ugovor o radu nakon dvije godine neprekidnog rada.

10.1. Dakle, poslodavac bi bio dužan radniku isplatiti otpremninu kada je radniku dao redoviti otkaz ugovora o radu bilo poslovno uvjetovani otkaz (čl. 115. st. 1. to. 1. ZR - ako prestane potreba za obavljanjem određenog posla zbog gospodarskih, tehnoloških ili organizacijskih razloga) ili kada mu je dao osobno uvjetovani otkaz (čl. 115. st. 1. t. 2. - ako radnik nije u mogućnosti uredno izvršavati svoje obveze iz radnog odnosa zbog određenih trajnih osobina ili sposobnosti).

10.2. Kada se radi o nemogućnosti urednog izvršavanja obveza iz radnog odnosa zbog određenih trajnih osobina ili sposobnosti radnika (što bi bio slučaj npr. bolesti, trajne nesposobnosti za rad i sl.) i tada je pravo na isplatu otpremnine radniku uvjetovano time da je poslodavac radniku otkazao ugovor o radu.

11. U konkretnom slučaju poslodavac tj. tuženik nije tužitelju otkazao ugovor o radu, dakle tužitelj nije dobio redoviti otkaz ugovora o radu (odnosno osobno uvjetovani otkaz) već su tužitelj i tuženik sporazumno raskinuli ugovor o radu. U slučaju sporazumnog prestanka ugovora o radu Zakonom o radu nije propisana obveza poslodavca da raniku isplati otpremninu, time da u konkretnom slučaju tužitelj i tuženik sporazumnim raskidom ugovora o radu nisu ni sporazumno ugovorili isplatu otpremnine tužitelju.

12. Dakle, kako se u konkretnom slučaju radi o sporazumnom prestanku ugovora o radu, a Zakon o radu u takvim situacijama ne propisuje obvezu poslodavca da radniku isplati otpremninu, a stranke sporazumnim prestankom ugovora o radu nisu ugovorile pravo na isplatu otpremnine, to tužitelj nema pravo na otpremninu, pa je tužbeni zahtjev tužitelja valjalo odbiti.

O troškovima postupka.

13. Odluka o trošku temelji se na odredbi čl. 154. st. 1. , te tuženiku trošak pripada u cijelosti jer tuženik uspio u postupku.

13.1. Tuženiku pripada trošak zastupanja po punomoćniku odvjetniku sukladno vrijednosti predmeta spora i Tarifi o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika (NN 138/2023) i to kako slijedi: sastav odgovora na tužbu 200,00 eura, zastupanja na ročištu 3. rujna 2026. u iznosu od 200,00 eura, što je 400,00 eura, što uvećano za iznos od 100,00 eur na ime PDV-a čini 500,00 eura.

U Karlovcu 1. listopada 2026.

Sudac
Marija Mesić

Dokument je elektronički potpisan:
Marija Mesić

Vrijeme potpisivanja:
01-10-2026
13:58:22

DN:
C=HR
O=OPĆINSKI SUD U KARLOVCU
2.5.4.97=#0C1156415448522D3035353431323536393638
OU=Signature
S=Mesić
G=Marija
CN=Marija Mesić

Uputa o pravnom lijeku: Protiv ove presude nezadovoljna stranka ima pravo žalbe u roku od 15 dana od dana dostave prijepisa presude koji se stranci koja je pristupila na ročište za objavu presude uručuje i time se dostava smatra izvršenom (čl. 335. st. 8. ZPP).

Za stranku koja nije pristupila na ročište na kojem se presuda objavljuje, a uredno je obaviještena o ročištu, smatrat će se da joj je dostava presude obavljena onog dana kada je održano ročište za objavu presude (čl. 335. st. 9. ZPP). Ovjereni prijepis presude stranka može preuzeti u sudskoj zgradi.

U slučaju iz st. 9. čl. 335. ZPP sud će istaknuti presudu na internetskoj stranici e-oglasna ploča sudova gdje presuda mora biti istaknuta 8 dana, računajući od dana kada je održano ročište na kojem se presuda objavljuje.

Stranci koja nije bila uredno obaviještena o ročištu na kojem se presuda objavljuje sud će presudu dostaviti prema odredbama ZPP o dostavi pismena te joj rok za izjavljivanje žalbe teče od dana dostave presude (čl. 335. st. 11. ZPP).

Žalba se podnosi pismeno u tri istovjetna primjerka ovome sudu. O žalbi odlučuje Županijski sud.

Dostavljeno:

1. Željko Ćutić, Frankopanska 80, Duga Resa
2. OD WAHL & partneri d.o.o., Zagreb

Broj zapisa: **9-3088e-01361**

Kontrolni broj: **09dbc-f0777-d2825**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan sljedećim certifikatom:

CN=Marija Mesić, O=OPĆINSKI SUD U KARLOVCU, C=HR

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Općinski sud u Karlovcu** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.